

Et tredje Mindretal (Dinesen, C. Hage, Scharling og Thomsen) kan ikke i den Omstændighed, at Kreditforeningernes Interessenter have faaet deres Obligationsgjæld konverteret til en lavere Rente, finde det begrundet, at der kræves Tilskud af Statskassen, men skal iøvrigt paa det nærværende Tidspunkt ikke indtale sig yderligere.

Et fjerde Mindretal (Berg og Korsgaard) udtaler den Formening, at en Undersøgelse af de Vilkaar — ibl. N. med Hensyn til Omkostningerne ved den hjemlige og den centrale Styrelse, Fastsættelse af det usædvanlig høie Rente-, Administrations- og

Afdragsbeløb, $5\frac{1}{2}$ pCt. p. A. og Statens Stilling til Foreningerne — hvorunder Interessenterne levede indtil Konverteringen fandt Sted, vilde afgive væsentlige Momenter til en Begrundelse af en særlig Hjælp til de ældre Interessenter, hvad enten denne skulde ydes paa den foreslaaede eller anden Maade, eller i større eller mindre Omfang end foreslaaet. Uagtet denne Undersøgelse ikke har kunnet finde Sted i det ønskede Omfang, navnlig begrundet i Mangel paa tilstrækkeligt Materiale, mener Mindretallet dog, at man under de foreliggende Omstændigheder tjener Sagen bedst ved at deltage i Indstillingen om Lovforslagets Fremme.

Berg.

Bust,
Ordfører.

Clausen.

Dam,
Sekretær.

Dinesen.

C. Hage.

H. Holm.

Holstein.

Hørup.

Korsgaard.

N. S. Larsen.

Scharling.

Tauber.

Thomsen.

Tutein,
Formand.